

розвиток економіки України.– К.: Ін-т економіки та прогнозування, 2006. – 627 с. **5.** Шустік О. Інтелектуальний капітал – квіток у XXI сторіччя / <http://www.byut.com.ua/publications/idea/detail.php> / **6.** Бондарчук В.Д. Державна політика взаємодії учасників інноваційного розвитку регіону. / Електронний ресурс: <http://www.dy.nauka.com.ua>.

АЛЬОШИН С.Ю., асистент, НТУ «ХПІ»

КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТАРІЙ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ ПРОМИСЛОВОСТІ

В умовах нестабільності зовнішнього середовища та жорсткої конкурентної боротьби, внутрішніх протиріч, що виникають в процесі функціонування підприємства, системі управління необхідно оперативно реагувати та безперервно адаптуватися до вимог сучасного світу, який постійно змінюється. Особливої актуальності набуває вміння керівників правильно оцінювати проблемні ситуації та приймати якісні управлінські рішення, зокрема, щодо питань інноваційного розвитку. До негативних чинників, що впливають на якість управлінського процесу, зокрема відносять інформаційну обмеженість, яка призводить до зростання невизначеності під час прийняття управлінських рішень [1, с. 74]. Про важливість інформаційного забезпечення управління інноваційним розвитком підприємств наголошують вітчизняні науковці, зокрема, С. М. Ілляшенко [2, с. 44]. На державному рівні відзначають, що впровадження інноваційних процесів у вітчизняній економіці пов'язане із низкою проблем, серед яких виділяють відсутність достатньо адаптованого методичного інструментарію забезпечення ефективності інноваційного розвитку підприємств [3, с. 22]. Тобто такий інструментарій має вирішувати і проблему належного інформаційного забезпечення управління інноваційним розвитком промислових підприємств.

В даному випадку вважаємо за необхідне зосередити увагу на контролінгу як інтегрованій системі управління промисловим підприємством, що має забезпечити інформаційно-аналітичну підтримку прийняття управлінських рішень щодо його інноваційного розвитку.

Успішне функціонування контролінгу базується на

дослідженні різноманітної інформації, необхідної для прийняття управлінських рішень. Джерелом інформації стають інші підсистеми контролінгу, які, реалізуючи його функції на всіх ієрархічних рівнях, за допомогою своїх методів формують банк первинної інформації, яка після обробки надходить до банку зведеної контролінгової інформації. Алгоритм формування контролінгової інформації для цілей управління інноваційним розвитком підприємства наведено на рис. 1.

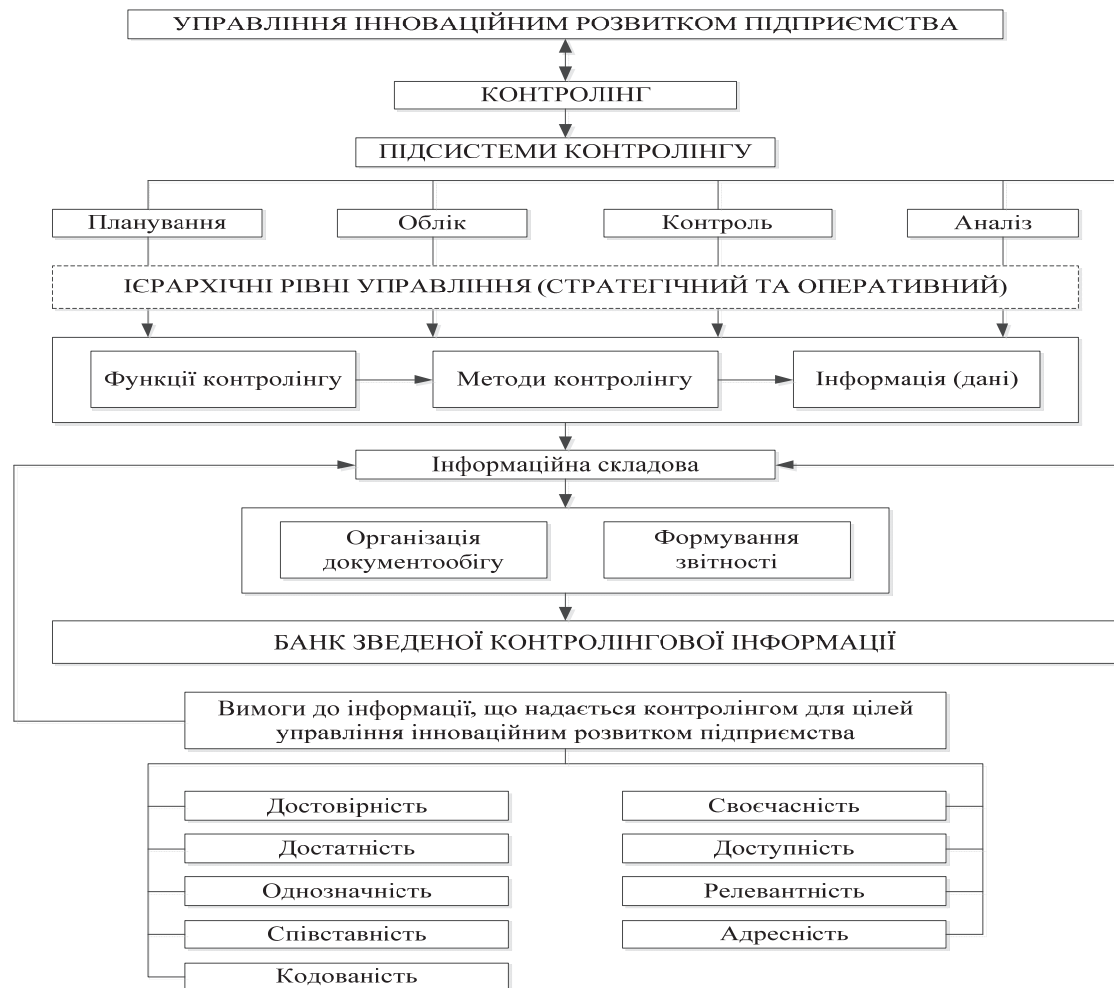

Рис.1 – Формування контролінгової інформації для цілей управління інноваційним розвитком підприємства

Список літератури: 1. Азаренков Г. Ф. Можливості контролінгу в системі управління інноваційним розвитком підприємства / Г. Ф. Азаренков, О. Г. Зима, О. В. Писарчук // Проблеми економіки. – 2010. – №4. – С. 74-78. **2.** Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: Навчальний посібник / С.М. Ілляшенко / 2-ге вид., перероб. і доп. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. – 324 с. **3.** Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Авт.-упоряд.: Г.О. Андрощук, І.Б. Жилієв, Б.Г. Чиженьський, М.М. Шевченко. – К.: Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.

ДЕМЬОХІНА О.О., доцент кафедри загальної економічної теорії НТУ «ХПІ»

ЄГОРОВА Ю.В., к.е.н., доцент кафедри економічної теорії ХНУБА

ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ ЯК ОДИН ІЗ МОЖЛИВИХ ШЛЯХІВ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ

Сучасний стан української економіки характеризується загальним спадом виробництва, низькою конкурентоспроможністю продукції, скороченням обсягів інвестування та іншими негативними кризовими явищами. Зазначається також, що економічна криза в країні поглиблюється зниженням інноваційної активності, що проявляється у відсутності зацікавленості більшості підприємств в здійсненні інноваційної діяльності, значному скороченні інноваційних розробок у всіх сферах та галузях виробництва, відсутності достатнього обсягу їх фінансування й зумовлено загальними недоліками державної інноваційної політики.

У той же час саме інновації здатні подолати кризу, забезпечити сталий економічний розвиток, створення нової конкурентоспроможної продукції, вихід на світовий ринок та стати основою інтенсивного економічного зростання. Відомо, що серед стратегічних напрямів подолання кризи у розвинених країнах світу визначений курс на інноваційний розвиток національних економік на основі впровадження передових науково-технологічних досягнень, відкритих інновацій, які мають соціальну спрямованість [1, С 280].

У зв'язку з цим формування моделі інноваційної економіки може розглядатися як один із можливих шляхів подолання кризи в Україні та постає найважливішим завданням антикризової політики держави.

Під інноваційною економікою мається на увазі така економіка, де інноваційними є не менш 40% продукції, що випускається [2]. Вона заснована на знаннях, інноваціях, на всебічному сприйнятті нових ідей, систем і технологій, на готовності та здатності їх практичної реалізації в різних сферах людської діяльності. Основними ознаками інноваційної економіки є:

- прискорена автоматизація та інформатизація всіх сфер та